

زندان برای مطالبه حق، چرا؟

مصاحبه با نجیبه صالح زاده همسر محمود صالحی

سامان رسول پور

بیست سوم مرداد ماه هشتاد و شش

نجیبه صالح زاده، همسر محمود صالحی است، کسی که در مجموع ۸ سال به خاطر فعالیت های صنفی، حبس کشیده است و در حال حاضر هم با وجود از دست دادن یک کلیه و بدتر شدن وضعیت کلیه دیگرش، در زندان سندانج زندانی است. نجیبه صالح زاده اظهار امیدواری میکند که فشارهای بین المللی به آزادی محمود صالحی بیانجامد. وی در غیاب همسرش از مشکلات و سختی های زندگی گفته است.

خانم صالح زاده آخرین خبر از پرونده ی آقای صالحی چیست؟

با در نظر گرفتن تمامی دفاعیات و تجدید نظرخواهی هایی که شده، در کل یک سال حبس تعزیری و ۳ سال حبس تعلیقی برای محمود در نظر گرفته شده است. این حبس شرکت نکردن در جلسات علنی و غیر علنی، ارتباط نداشتن با هیچ رسانه و شخصی در خارج از کشور و استفاده نکردن از اینترنت را هم در برمی گیرد.

یعنی پس از تحمل یک سال زندان ۳ سال هم باید حبس تعلیقی بکشند؟

بله. حبس تعلیقی بعلاوه محدودیتهایی که گفتم. استفاده نکردن از اینترنت و ...

به نظرتان چرا باید آقای صالحی را از اینترنت و ارتباط با دیگران محروم کنند؟

برای اینکه هدفشان قطع ارتباط همسر با اجتماع و دنیای بیرون است.

الان وضعیت همسران در زندان چطور است؟

محمود از بیماری کلیوی رنج می برد به شکلی که یکی از کلیه هایش از کار افتاده و کلیه دیگرش هم ۲۰٪ کار می کند. آخرین باری هم که توانستم با او صحبت کنم روز پنجشنبه ۱۸ مرداد بود که از وضعیت بد جسمانیش برایمان گفت؛ اینکه فشار خونس تا ۱۹ بالا رفته و اکنون در بیمارستان توحید سندانج بستری است.

هنوز با انتقال ایشان به زندان سقز موافقت نشده؟

خیر. متأسفانه هنوز موافقت نشده است. البته در پی درخواست های ما مبنی بر انتقال ایشان، دادستان سقز گفته اند که تا اوایل شهریور وضعیتشان مشخص میشود.

این روزها شاهد حمایت‌های گسترده‌ی بین‌المللی از آقای صالحی هستیم. فکر میکنید این فشارها نتیجه‌ی داشته باشد؟ من واقعا امیدوارم که این فشارها نتیجه‌ی دربر داشته باشد. تا کنون ۲۰۰۰ نامه خطاب به آقای احمدی نژاد و آقای شاهرودی مبنی بر آزاد شدن محمود نوشته شده است، اما تا حالا هیچ اقدام عملی انجام نشده و هیچ بهبودی در شرایط همسر حاصل نشده است. از طرف اتحادیه‌های بین‌المللی نیز حمایت‌های گسترده‌ی مبنی بر آزادی وی صورت گرفته که البته تمامی این موارد ما را امیدوارتر کرده است.

در این حمایتها، همواره نام منصور اسانلو هم در کنار محمود صالحی آمده است. شما با خانواده‌ی آقای اسانلو در ارتباط هستید؟

نه متأسفانه. من فقط یک دفعه خانواده‌ی آقای اسانلو را دیده‌ام، آن هم یک سال پیش قبل از زندانی شدن مجدد محمود بود ولی تنها این را میتوانم بگویم که آقای اسانلو و محمود صالحی هیچ تفاوتی با هم ندارند، هر دوی آنها به خاطر یک مسئله زندان افتاده‌اند: حمایت از حقوق کارگران.

به نظر شما دلیل حمایت‌های وسیعی که از آقای صالحی می‌شود چیست؟

اینکه محمود فقط به خاطر حمایت از طبقه‌ی کارگر و به دلیل تجمع در روزی که روز جهانی کارگر بوده بازداشت شده است. تجمعی که در روز خودشان، حق مسلم آنها بوده است. واقعا جای سؤال دارد که چرا یک انسان به خاطر مطالبه حداقل حقوقش با این وضعیت بد جسمانی الان باید پشت میله‌های زندان باشد؟ تمام این ناعدالتی‌ها باعث می‌شود تمام کسانی که حقوق انسانها برایشان اهمیت دارد، ساکت ننشینند و آزادی وی را بخواهند.

الان مسئول خانواده چه کسی است؟

خودم کارمی‌کنم. پسر هم امسال دیپلم گرفته و او هم کار می‌کند. بالاخره سعی می‌کنیم زندگیمان را بچرخانیم.

از این بابت زیاد به شما فشار نمی‌آید؟

صد در صد. خیلی تحت فشار هستیم. نان آور یک خانواده بودن خیلی مشکل است. مسلما اینکه بزرگ خانواده حضور داشته باشد خیلی مهم است. اینکه همسرت سر سفره نباشد و حضورش را در خانه احساس نکنی خیلی سخت است. پدر محمود با ما زندگی میکند، ۱۱۰ سال عمر دارد و هر روز چشمانش به در خانه است که پسرش دوباره پیشش برگردد. ما سالهاست که در این شرایط به سر می‌بریم. بعضیها فکر می‌کنند این وضعیت برای ما عادی شده، اما اینطور نیست. تنها چیزی که در این شرایط ما راسپا نگه داشته این است که محمود از روحیه‌ی بالایی برخوردار است و بر خلاف وضعیت بد جسمانی‌اش روحیه بسیار خوبی دارد.

در مجموع آقای صالحی چند سال حبس کشیده‌اند؟

۸ سال از عمرش را زندان بوده است.

با همه این مشکلات و رنجها از اینکه همسر آقای صالحی هستید چه احساسی دارید؟

من از اینکه همسر آدمی هستم که به خاطر دفاع از حقوق کارگران در شرایط سختی در زندان به سر می برد احساس خوشبختی می کنم. درست است که از طرف نهادهای امنیتی به من فشار زیادی آمده است و بارها در خیابان جلوی من را گرفته اند و تلفنی از من خواسته اند که به اداره اطلاعات بروم، پسرم را به اطلاعات احضار کرده اند و... اما تحمل تمامی این سختیها و نبودن محمود تنها با اهداف انسانی ای که دارد، قابل تحمل است.

چه سخنی با مسئولین دارید؟

خطابم به مسئولین ایران این است که نسبت به پرونده محمود عادلانه قضاوت بکنند چون فعالیتهای محمود فقط در راستای دفاع از حقوق کارگران بوده و بس. تجمع مسالمت آمیزی هم که در روز کارگرداشته اند، طبیعتا حق شان بوده است. هر کسی هم که با شخصیت محمود صالحی آشنا باشد میداند که وی دوست و محبوب مردم سقز است و مردم تا کنون غیر از پاکی و صداقت و مقاومت چیز دیگری از وی ندیده اند، حتی مسئولین اطلاعات و فرمانداری هم با محمود برخورد متفاوتی داشته اند. حرفی هم دارم با کسانی که در خارج از کشورند. آنها در این شرایط دستشان بازتر است. واقعا خواهش میکنم حمایتشان را ادامه بدهند؛ هر چند که تا حالا هم خیلی زحمت کشیده اند و من واقعا از همه آنها سپاسگزارم.

و سخن آخر؟

فقط اینکه از تمامی هموطنانم تقاضا دارم از کمپینی که سازمان بین المللی کار و سازمان بین المللی حمل و نقل در رابطه با آزادی محمود صالحی و اسانلو تشکیل داده اند حمایت کنند.

سامان رسول پور

دوشنبه، ۲۲ مرداد ۱۳۸۶